

നെല്ലു ഗവേഷണ കേന്ദ്രം പട്ടാമ്പി

കേരള കാർഷിക സർവകലാശാല

1977

IR.
633.18
NAI / NE

പ്രസിദ്ധീകരണം.

വിജ്ഞാന വ്യാപന വിഭാഗം.

കേരള കാർഷിക സർവകലാശാല

രചന

ആർ. ആർ. നായർ

പ്രൊഡക്ഷൻ

പി. രാമചന്ദ്രൻ നായർ

അച്ചടി

കേരള കാർഷിക സർവകലാശാല പ്രസ്സ്

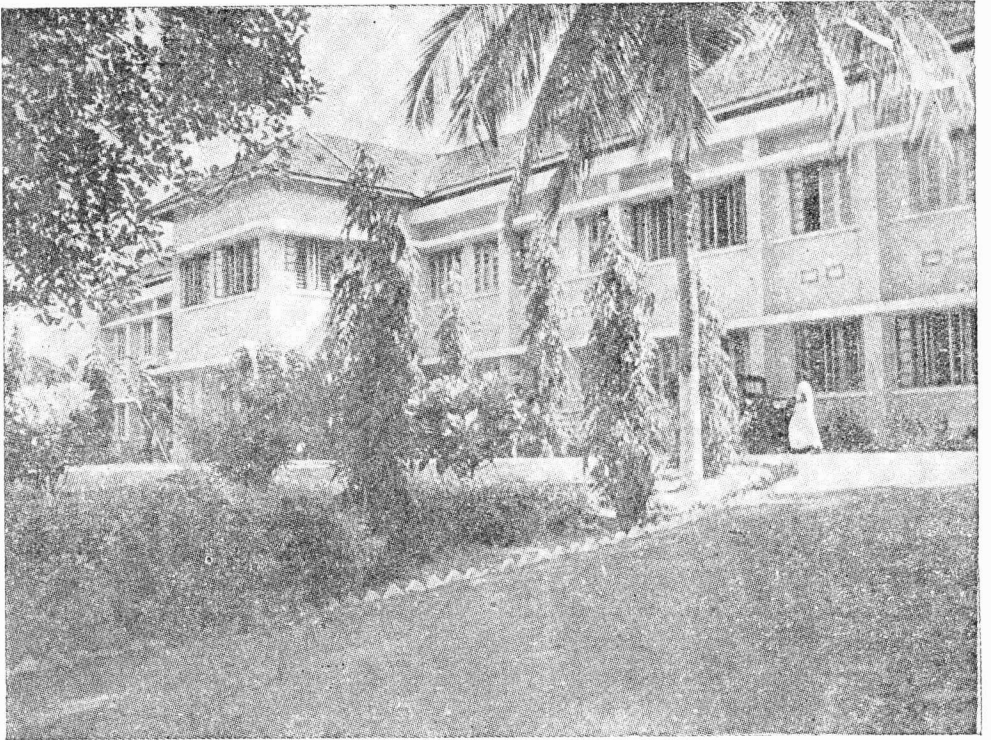
മണ്ണത്തി

ഡിസംബർ, 1977

നെല്ലു ഗവേഷണ കേന്ദ്രം

പട്ടാമ്പി

പട്ടാമ്പി നെല്ലു ഗവേഷണ കേന്ദ്രത്തിന് ഒരു നീണ്ട ചരിത്രവും പാരമ്പര്യവുമുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ അനൂറ്റാണ്ടു കാലത്തെ പ്രവർത്തനം കൊണ്ട് കേരളത്തിലെ നെൽകൃഷി പരിഷ്കരിക്കുവാനും കൃഷിശാസ്ത്രത്തിന് അനർഹമായ സംഭാവനകൾ നൽകുവാനും ഈ കേന്ദ്രത്തിന് കഴിഞ്ഞു. ഉത്കൃഷ്ട നെല്ലിനങ്ങളുടെ ഈറ്റില്ലമെന്ന നിലയിൽ ഈ ഗവേഷണ സ്ഥാപനത്തിന് ആഗോളപ്രശസ്തിയുണ്ട്.

നെല്ലു ഗവേഷണകേന്ദ്രം, പട്ടാമ്പി

ആരംഭം

ഒരു നൂറാണ്ടിനു മുമ്പ് ഉത്തരകേരളവും ദക്ഷിണകണ്ണടകവും കൂടി ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന അന്നത്തെ മദിരാശി സംസ്ഥാനത്തു് അടിക്കടി ഭക്ഷ്യക്ഷാമം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ക്ഷാമകാരണങ്ങൾ ആരായുവാനും അവയ്ക്കു് പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ നിദ്ദേശിക്കുവാനും വേണ്ടി കേന്ദ്രസർക്കാർ 1880-ൽ ഒരു ക്ഷാമാന്വേഷണ കമ്മീഷനെ നിയമിച്ചു. ഈ കമ്മീഷന്റെ നിദ്ദേശമനുസരിച്ചു് 1882-ൽ കൃഷിവകുപ്പും തുടർന്നു് മുഖ്യകാഷിക വിളകൾക്കായി ഗവേഷണ കേന്ദ്രങ്ങളും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങനെയാണ് 1914-ൽ കോയമ്പത്തൂരിലും 1922-ൽ ആട്ടൂരിലും 1925-ൽ മാരുത്തേരുവിലും 1927-ൽ പട്ടാമ്പിയിലും നെല്ലുഗവേഷണ കേന്ദ്രങ്ങൾ ആരംഭിക്കുവാനിടയായതു്. കോയമ്പത്തൂർ നെല്ലുഗവേഷണ കേന്ദ്രത്തിന്റെ ഉപകേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്നു മറുപ് മുൻ സ്ഥാപനങ്ങളും. മദിരാശി സംസ്ഥാനത്തിലെ 'റെസെ' 'സ്പെഷ്യലിസ്റ്റി'ന്റെ ആസ്ഥാനവും കോയമ്പത്തൂർ നെല്ലു ഗവേഷണ കേന്ദ്രത്തിലായിരുന്നു.

പട്ടാമ്പിയിൽ ഒരു ഗവേഷണ കേന്ദ്രം സ്ഥാപിക്കുവാൻ 1925 സെപ്റ്റംബർ മാസത്തിൽ മദിരാശി സർക്കാർ അനുമതി നൽകുകയുണ്ടായെങ്കിലും സ്ഥലം പൊന്നും വിലയ്ക്കെടുക്കുവാനുണ്ടായ കാലതാമസം മൂലം 1927 മാച്ച് മാസം 12-ാംനു മാത്രമെ സ്ഥാപനം തുടങ്ങുവാനായുള്ള ഈ ഗവേഷണ കേന്ദ്രത്തിന്റെ ഔപചാരികമായ ഉൽഘാടനം നിർവ്വഹിച്ചതു് 1928 ഒക്ടോബർ മാസം 12-ാം തിയ്യതി അന്നത്തെ മദിരാശി ഗവണ്ണർ ഗോഷൻ പ്രഭു ആയിരുന്നു.

യശഃശ്രീരനായ എം. അനന്തനായിരുന്നു ഈ ഗവേഷണ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ മേധാവി. അന്നത്തെ കൃഷിവകുപ്പു് അദ്ധ്യക്ഷൻ റുഡോൾഫ് ഡി ആൻസ്റ്റേഡും റെസെ' സ്പെഷ്യലിസ്റ്റു് ആർ. ഓ. ഐല്ലിഫും അദ്ദേഹത്തിനു് മാർഗ്ഗനിദ്ദേശം നൽകി. പിൻക്കാലത്തു് ലോക പ്രശസ്ത ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരായിത്തീർന്ന ശ്രീ. സി. എം. ജോൺ ഡാക്ടർ എൻ. പാത്മസാരമിയും കമാവശേഷനായ സി. എസ്സ് മാദയ്യും ഈ ഗവേഷണകേന്ദ്രം പടുത്തുയർത്തുന്നതിൽ വഹിച്ചിട്ടുള്ള പങ്ക് വളരെ വലുതാണ്.

പഴയ മദിരാശി സംസ്ഥാനത്തിലെ പശ്ചിമതീര ജില്ലകളിലെ നെൽകൃഷി സമൃദ്ധരിൽ വാണുള്ള

മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടെത്തുകയായിരുന്ന ഈ കേന്ദ്രത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം. കൈതച്ചക്ക, കരിമ്പു്, എള്ള്, പയർ, നിലക്കടല, പരുത്തി മുതലായ ഉപകാഷിക വിളകളിൽ ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തുവാനും ഫലവൃക്ഷത്തെക്കുളും ഒട്ടതൈകളും ഉണ്ടാക്കി വിതരണം ചെയ്യുവാനും പിൻക്കാലത്തു് പരിപാടികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി.

സംസ്ഥാന പുനസ്സംഘടനയോടെ ഈ കേന്ദ്രം കേരളത്തിലെ മുഖ്യ നെല്ലുഗവേഷണ കേന്ദ്രമായിത്തീർന്നു. 1962-ൽ ഇതിന്റെ ഭരണവ്യാപ്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും കേരള സംസ്ഥാനത്തിന്റെ കേന്ദ്ര നെല്ലുഗവേഷണ സ്ഥാപനമായി ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു. അതോടെ സംസ്ഥാനത്തിലെ റെസെ' സ്പെഷ്യലിസ്റ്റിന്റെ ആസ്ഥാനം മണ്ണൂരിയിൽനിന്നു് പട്ടാമ്പിയിലേയ്ക്കു് മാറി. മണ്ണൂരി, മങ്കൊമ്പു്, കായംകുളം, കരമന, വൈറില, ചാലക്കുടി എന്നിവിടങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന പ്രാദേശിക നെല്ലുഗവേഷണ കേന്ദ്രങ്ങൾ പട്ടാമ്പി നെല്ലുഗവേഷണ കേന്ദ്രത്തിന്റെ ഉപകേന്ദ്രങ്ങളായിത്തീർന്നു. കേരളകാഷിക സർവ്വകലാശാല രൂപംകൊണ്ടതിനെത്തുടർന്നു് 1972 ഫെബ്രുവരി ഒന്നാം തിയ്യതി മുതൽ ഈ നെല്ലുഗവേഷണ കേന്ദ്രവും അതിന്റെ ഉപകേന്ദ്രങ്ങളും സർവ്വകലാശാലയുടെ ഭാഗമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

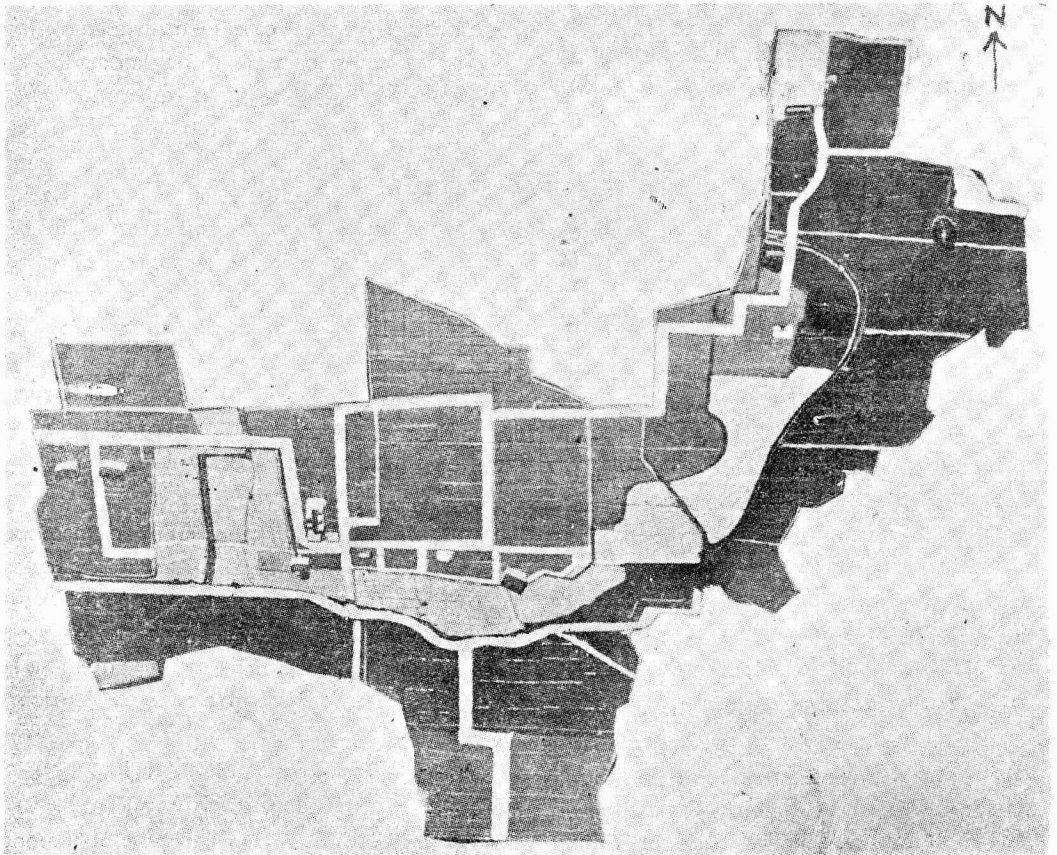
ഇപ്പോൾ നെല്ലുഗവേഷണ വിഭാഗത്തിനു പുറമെ, ഈ കേന്ദ്രത്തിൽ ഒരു പയർ ഗവേഷണ വിഭാഗവും ഒരു വിത്തു് പരിശോധന ശാലയും പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടു്. കൂടാതെ ഭാരതീയ കൃഷി ഗവേഷണ കൗൺസിലുമായി സഹകരിച്ചു് താഴെപ്പറയുന്ന പ്രോജക്ടുകൾ കൂടി പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നു.

- (i) ആരം ഇന്ത്യാ കോഓർഡിനേറ്റഡ് റെസെ' ഇംപ്രൂവ്മെന്റ് പ്രോജക്ട്.
- (ii) ആരം ഇന്ത്യാ കോഓർഡിനേറ്റഡ് അഗ്രോണമിക് റിസേർച്ചു് പ്രോജക്ട്.
- (iii) ആരം ഇന്ത്യാ കോഓർഡിനേറ്റഡ് ക്രോപ്പ് വെൽത്ത് സ്കീം.
- (iv) ആരം ഇന്ത്യാ കോഓർഡിനേറ്റഡ് പൗസസ്സ് ഇംപ്രൂവ്മെന്റ് പ്രോജക്ട്.
- (v) പ്രോജക്ട് ഫോർ ടി ഇവലുഷൻ ഓഫ് വെറൈറ്റിസ് റസിസ്റ്റൻറ് ടു ബ്രൗൺ ഹോപ്പർ-ഗ്രാസ്സീസ്സ് വൈറസ്.

വിസ്മൃതി

ആരംഭത്തിൽ ഈ ഗവേഷണകേന്ദ്രത്തിന്റെ വിസ്മൃതി 33.28 ഹെക്ടർ ആയിരുന്നു. 1945-ൽ പൊന്നുംവിലയ്ക്കെടുത്ത 30.36 ഹെക്ടർ സ്ഥലം ഉൾപ്പെടെ ഇപ്പോഴത്തെ ആകെ വിസ്തീർണ്ണം 63.64 ഹെക്ടറാണ്. ഇതിൽ 19.88 ഹെക്ടർ ഇരുപ്പു നിലങ്ങളും 11.17 ഹെക്ടർ ഒരുപ്പു നിലങ്ങളും 10.85 ഹെക്ടർ പറമ്പും 1.42 ഹെക്ടർ മേച്ചിൽ സ്ഥലങ്ങളും ബാക്കി 20.32 ഹെക്ടർ

പുരയിടങ്ങളും നടപ്പാതകളുമാണ്. വിരിപ്പിലും മുണ്ടകനിലുമായി 51.42 ഹെക്ടർ സ്ഥലത്തു നടത്തിവരുന്ന കൃഷിയിലുപരിമെ 6.07 ഹെക്ടർ സ്ഥലത്തു 'മോടനം' (പറമ്പിലെ നെൽക്കൃഷി) 2.02 ഹെക്ടർ 'പുഞ്ച'യും കൂടി 59.51 ഹെക്ടർ സ്ഥലത്തു ആണ്ടുതോറും നെൽക്കൃഷി ചെയ്തു വരുന്നു. പറമ്പുകളിൽ നെല്ലിനുപുറമെ മരച്ചീനി, എള്ള്, പഴവൃഗ്ഗങ്ങൾ, തീൻപുല്ലുകൾ, പയറുവൃഗ്ഗങ്ങൾ, തെങ്ങ്, കശുമാവു, കരുമുളക് മുതലായ വിളകളും കൃഷി ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്.

'നെല്ലു ഗവേഷണകേന്ദ്രത്തിന്റെ ഫീൽഡ് പ്ലാൻ'

മണ്ണ്

മണ്ണ് പൊതുവിൽ ചെങ്കല്ലിൽ (വെട്ടുകല്ലു) നിന്നുരുണ്ടിച്ച 'സാൻഡിലോ' വിഭാഗത്തിൽ പ്പെടുണെങ്കിലും ചില പാങ്ങളിൽ പശിമരാശി മണ്ണും കാണുന്നുണ്ട്. നല്ല നീർവാച്ചുള്ളതാണ് മിക്ക പാടങ്ങളും. മണ്ണിന്റെ പി. എച്ച്

(രാസപ്രതികരണം) 5.2നും 5.8നും ഇടയ്ക്കാണ് (പുളിരസമുള്ളതു്).

മഴയെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചാണ് മുഖ്യമായും കൃഷി നടന്നുവരുന്നതു്. താഴ്ന്ന പാടങ്ങളിൽ അവിടവിടെയുള്ള കളങ്ങളും കിണറുകളും മഴ കുറവുള്ള കാലങ്ങളിൽ ജലസേചനത്തിനു് ഉപ

കരിക്കുന്ന എങ്കിലും ഇവ ചിരന്തനമായ ജല സ്രോതസ്സുകളല്ല. അതിവേഗത്തിൽ ഇവയെല്ലാം വറ്റിപ്പോകുന്നു. ജലക്ഷാമം പരിഹരിക്കുവാൻ ബൃഹത്തായ ഒരു ജലസേചനപദ്ധതി ഇപ്പോൾ നടപ്പിലാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

പ്രതിവർഷം 205 സെ. മീറ്റർ മഴ ലഭിക്കാറുണ്ട്. ഇതിൽ ഏറിയ പങ്കും വിരിപ്പു വിളക്കാണ് പ്രയോജനപ്പെടുന്നത്. ഈ കാലത്തു്

167.5 സെ. മീറ്റർ മഴ ലഭിക്കുന്നു. മുണ്ടകൻ വിളക്കു് വടക്കുകിഴക്കൻ കാലവർഷത്തിൽനിന്നു കിട്ടുന്നത് 47.5 സെ. മീറ്റർ മഴ മാത്രമാണ്. വേനൽക്കാലത്തു് ശരാശരി 40 സെ. മീറ്റർ മഴയും ലഭിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ 10 വർഷത്തെ ശരാശരി വർഷപാതം, താപം, അന്തരീക്ഷത്തിലെ ആപേക്ഷിക ആർദ്രത എന്നിവയുടെ കണക്കുകൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

മാസം	വർഷപാതം (മി. മീ.)	ഏറ്റവും അധികം ചൂട് (°C)	ഏറ്റവും കറഞ്ഞ ചൂട് (°C)	ആപേക്ഷിക ആർദ്രത (%)
ജനുവരി		33.4	20.0	88
ഫെബ്രുവരി	0.2	34.9	10.5	35
മാർച്ച്	8.1	36.4	22.7	89
ഏപ്രിൽ	85.6	35.5	24.5	89
മേയ്	190.9	33.2	24.1	92
ജൂൺ	545.1	30.2	22.9	94
ജൂലായ്	720.0	28.6	22.4	96
ആഗസ്റ്റ്	385.4	29.1	22.5	96
സെപ്റ്റംബർ	181.4	30.4	12.9	95
ഒക്ടോബർ	243.9	31.2	22.7	95
നവംബർ	125.1	32.1	22.0	89
ഡിസംബർ	47.1	82.3	20.8	85

ഗവേഷണശാല

ഗവേഷണപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും നെൽക്കൃഷിയുടെ പ്രായോഗിക വശങ്ങളെ സ്റ്റർ ശീകുന്നവയാണ്. തികച്ചും സൈദ്ധാന്തികമായ ഗവേഷണ പരിപാടികളും ഇല്ലെന്നില്ല. കാഷിക സസ്യശാസ്ത്രം, കാഷിക രസതന്ത്രം, ഷഡ്പദ വിജ്ഞാനം, രോഗവിജ്ഞാനം, വിളപരിപാലനം എന്നീ 5 വിഭാഗങ്ങളിലായി ഓരോന്നിലും പരിചയവും പാണ്ഡിത്യവും സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ നേതൃത്വത്തിലാണ് ഗവേഷണപരിപാടികൾ നടത്തിവരുന്നത്. ഏറ്റവും ആവശ്യമായ ആധുനിക ഉപകരണങ്ങൾകൊണ്ടു് സജ്ജമാക്കിയ ലബോറട്ടറികൾ ഓരോ ഡിവിഷനുമുണ്ട്. ചെറുതെങ്കിലും, നെൽക്കൃഷി ശാസ്ത്രത്തെ സംബന്ധിച്ച ഏറ്റവും പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥശാലയും ഈ ഗവേഷണ കേന്ദ്രത്തിനുണ്ട്.

ഇത:പയ്ക്കണം ഈ കേന്ദ്രത്തിൽ നടത്തിയ ഗവേഷണങ്ങളിൽ നിന്നു ലഭിച്ച ഫലങ്ങളിലൂടെ ഒന്നു് കണ്ണോടിക്കാം.

പ്രജനനം

ഗവേഷണ പരിപാടികളിൽ ഉത്കൃഷ്ട നെല്ലിനങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിക്കാണ് ഏറ്റവും പ്രാധാന്യം നൽകിപ്പോന്നിട്ടുള്ളതു്. അവതരണം, നിർമ്മാണം, മിശ്രവീജസങ്കലനം എന്നീ മൂന്നു സാങ്കേതിക മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉത്തമജനസസുകളുടെ ഉത്പാദനത്തിൽ കൈക്കൊണ്ടുവരുന്നു. അന്യ ദേശങ്ങളിൽനിന്നു് മേത്തരം നെൽ ജനസസുകൾ കൊണ്ടുവന്നു് പരീക്ഷിക്കുന്നതിനു് അവതരണം എന്നു പറയാം. സിഭാ 25, ജീതുബി 24 (തമിഴ്നാടു്) ജയ (ഹൈദ്രാബാദു്), തൈനാൻ 3 (തൈവാൻ) മുതലായവ ഇപ്രകാരം ലഭിച്ചവയാണ്. ഈ നാട്ടിൽത്തന്നെ കൃഷിചെയ്തു വരുന്ന പ്രധാന ഇനങ്ങളിൽനിന്നു് പാരമ്പര്യ ഗുണങ്ങളുള്ള ജനസസുകൾ ശാസ്ത്രീയമായി ഉരുത്തിരിച്ചെടുക്കുന്ന രീതിയാണ് നിർമ്മാണം. ഈ മാർഗ്ഗം അവലംബിച്ചു് 34 ജനസസുകൾ തിരഞ്ഞെടുത്തു് പ്രചരിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം തന്നെ നാടൻ ഇനങ്ങളേക്കാൾ ശരാശരി 15% കൂടുതൽ വിളവുതരുന്നവയാണ്. ഈ ഇനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സാമാന്യ വിവരണം താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

ജനസ്സ്	നാടൻപേരും	മുപ്പ് (ഭിവസം)	അരീ വീഴ് (%)	കൃഷി കാലം
പിടിബി	1 ആയ്ൻ	245	76.7	വിരിപ്പു
„	2 പെനായ്ൻ	135	77.1	„
„	3 എറവപ്പാണ്ടി	128	76.7	മുണ്ടകൻ
„	4 വെള്ളരി	140	78.7	„
„	5 വെളുത്തരിക്കയമ	140	78.5	വിരിപ്പു
„	6 അതിക്രായ	145		മുണ്ടകൻ
„	7 പറമ്പുവട്ടൻ	125	58.3	വിരിപ്പു
„	8 ചുവന്നരി തവളക്കണ്ണൻ	130	78.2	„
„	9 വെളുത്തരി തവളക്കണ്ണൻ	135	77.4	„
„	10 തെക്കൻചീര	100	76.8	„
„	11 ഹല്ലിഗ	145		വിരിപ്പു
„	12 ചിരേറനീ	130	79.1	മുണ്ടകൻ
„	13 കയമ	135		വിരിപ്പു
„	14 മണ്ണാതി	130	75.5	„
„	15 കവുണ്ടിൻ പൂത്തല	165	75.9	മുണ്ടകൻ
„	16 „	155	74.9	„
„	17 ജഡഡ ഹല്ലിഗ	150		വിരിപ്പു
„	18 എറവപ്പാണ്ടി	130	76.8	മുണ്ടകൻ
„	19 അതിക്രായ	145		മുണ്ടകൻ
„	20 വടക്കൻ ചിരേറനീ	130	79.3	„
„	21 തെക്കൻ	130	78.5	„
„	22 വെളുത്തവട്ടൻ	120	78.9	വിരിപ്പു
„	23 ചെറിയ ആയ്ൻ	210	79.7	„
„	24 ചുവന്നവട്ടൻ	120	79.4	„
„	25 തൊണ്ണൂറാൻ	120	80.9	„
„	26 ചെങ്കയമ	125	78.1	„
„	27 കൊടിയൻ	130	78.1	മുണ്ടകൻ
„	28 കട്ടമോടൻ	120	77.5	വിരിപ്പു
„	29 കറുത്ത മോടൻ	119	78.6	„
„	30 ചുവന്ന മോടൻ	116	76.5	„
„	31 ഇലപ്പുപ്പു ചമ്പാൻ	110	79.5	„
„	32 അറുവക്കാരി	125	75.7	„
„	33 അരുക്കരായി	130	77.7	മുണ്ടകൻ
„	34 വലിയ ചമ്പാൻ	110	79.3	വിരിപ്പു

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച വിത്തിനങ്ങളിൽ പി ടി ബി 18, 21 എന്നിവയ്ക്ക് തണ്ടുരപ്പൻ പഴ, ഗാര ഈച്ച എന്നീ കീടങ്ങളെ ചെറുക്കുവാൻ അസാമാന്യമായ കഴിവുണ്ട്. പി ടി ബി 7 നെ ഗാര ഈച്ചയും മുട്ടചീയൽ രോഗവും ബാധിക്കുകയില്ല. 'ബാക്ടീരിയൽ ലീഫ് ബ്ലൈറ്റ്' എന്ന രോഗത്തിന് വിധേയമാകാത്ത ഇനമാണ് പി ടി ബി 12. പി ടി ബി 19 നും പി ടി ബി 33 നും ബ്രൗൺ ഹോപ്പറിനെതിരായ പ്രതിരോധ ശക്തിയുണ്ട്. ബ്രൗൺ ഹോപ്പർ പരത്തുന്ന 'ഗ്രാസ്സിസ്സുണ്ട്' എന്ന രോഗം പി ടി ബി 33 നെ ബാധിക്കാറില്ല. പി ടി ബി 18, 21 എന്നീ ഇനങ്ങളെ 'പച്ചത്തുള്ളൻ' പരത്തുന്ന 'ടങ്ഗ്രോ' വൈറസ് ബാധിക്കുന്നില്ല. പി ടി ബി 22, 23, 24, 25 ഇവ മണൽ പ്രദേശങ്ങളിലെ കൃഷിക്കും പി ടി ബി 28, 29, 30 ഇവ മോടൻ കൃഷിക്കും പറ്റിയവയാണ്. ഏറ്റവും അധികം മാംസ്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന നാടൻ നെല്ലിനമത്രെ പി ടി ബി 23. പി ടി ബി 10 ന് ഏറ്റവും മൂപ്പുകറഞ്ഞ വിത്തിനമെന്ന നിലയിൽ ആഗോള പ്രശസ്തി ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. പിൽക്കാലത്ത് ഈ ഗവേഷണകേന്ദ്രം ജനം നല്ലിയ

അന്നപൂർണ്ണ, രോഹിണി, അശ്വതി, ജ്യോതി, ഭാരതി എന്നീ ഉല്പാദന ശേഷികൂടിയ ജിനസ്സുകളുടെ പിതൃത്വവും പി ടി ബി 10 നുള്ളതാണ്. കൂട്ടായ നിർമ്മാണം വഴി ഉല്പാദിപ്പിച്ച 'ചെന്നൈ' കാമ്പൽ പ്രദേശങ്ങളിൽ-പ്രത്യേകിച്ചും തെങ്ങിൻ തോപ്പുകളിൽ-കൃഷി ചെയ്യുവാൻ പറ്റിയ ഇനമാണ്. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഇനങ്ങളെല്ലാംതന്നെ കേരളത്തിൽ വളരെയധികം പ്രചരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഉല്പാദനശേഷി കൂടുതലുള്ള കറിയ തണ്ടോടുകൂടിയ വിത്തിനങ്ങളുടെ ആവിർഭാവത്തോടെ, കേരളത്തിലെ മണ്ണിനും കാലാവസ്ഥയ്ക്കും അനുയോജ്യമായ പുതിയ സങ്കര ഇനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുവാനുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ ഈ കേന്ദ്രത്തിലും ആരംഭിച്ചു. ഹൃസ്വാകാരമുള്ള നെല്ലിനങ്ങളിലെ ഉത്പാദനശേഷി നമ്മുടെ പ്രചുര പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള നാടൻ ഇനങ്ങളിലേയ്ക്ക് സംക്രമിപ്പിക്കുകയായിരുന്ന ഗവേഷണ ലക്ഷ്യം. അങ്ങനെ, കേരളത്തിലങ്ങോളമിങ്ങോളം പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള പി ടി ബി 10 എന്ന നാടൻ ഇനവും തൈച്ചുട് (നേറീവ്) 1 എന്ന കറിയ ഇനവും തമ്മിൽ പരാഗ സങ്കലനം ചെയ്ത് ഭാരത

അന്നപൂർണ്ണ

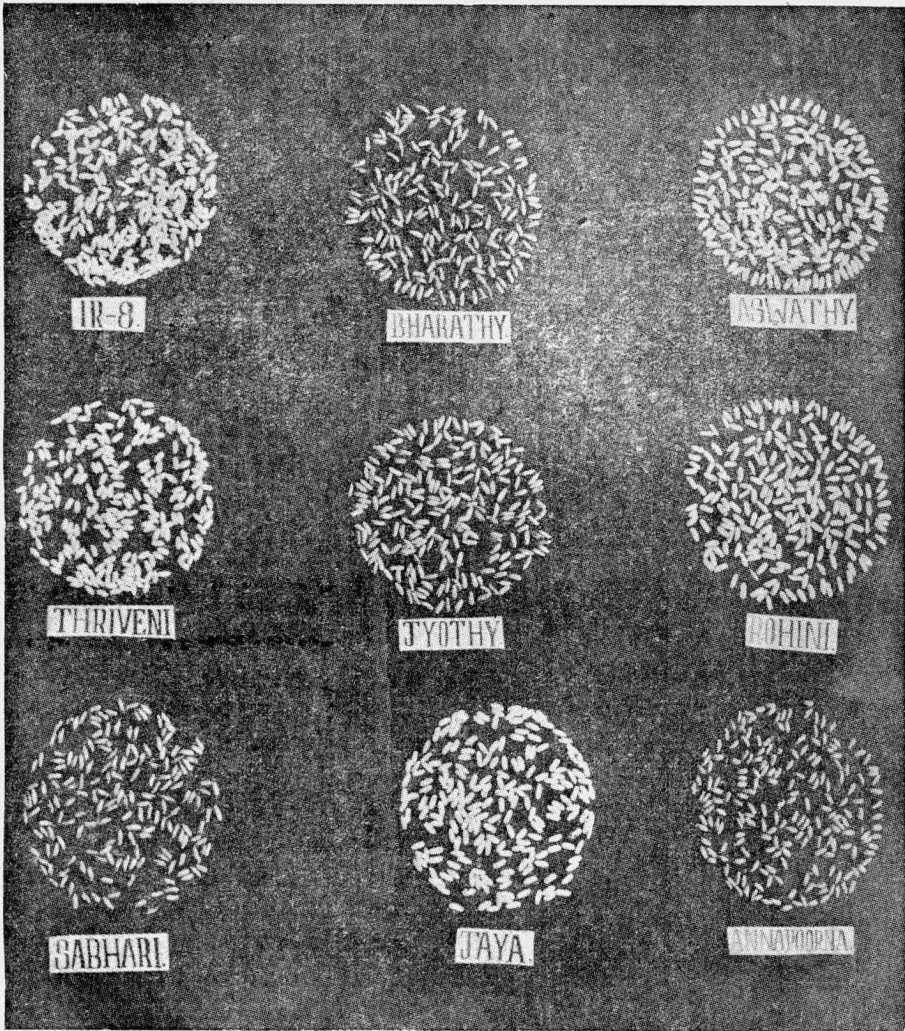
↑ ത്രിവേണി

↓ ജ്യോതി

ത്തിലെ ആദ്യത്തെ അത്യുല്പാദനശേഷിയുള്ള (ഹസ്വകാല ജനസ്സിന് ജന്മം നൽകുവാൻ ഈ കേന്ദ്രത്തിന് കഴിഞ്ഞു. അതാണ് അന്നപുണ്ണ-28, 'കൊച്ചർ 28' എന്ന പേരിൽ ആദ്യകാലത്ത് പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ വിത്തു കേരളത്തിലെ അരിയത്പാദന വർദ്ധനവിന് ഐ ആർ 8 നൊടൊപ്പം അനിഷേധ്യമായ ഒരു പങ്ക് വഹിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. 1971-ൽ പുറത്തിറക്കിയ ഉത്പാദനശേഷികൂടിയ വിത്തിനങ്ങളാണ് 'അശ്വതി'യും, 'രോഹിണി'യും, 'ത്രിവേണി'യും. അശ്വതി, പി ടി ബി 10-ഉം, ഡീജീവ്യജനം തമ്മിലും രോഹിണി, പി ടി

ബി 10-ഉം, ഐ. ആർ 8-ഉം തമ്മിലും ത്രിവേണി, അന്നപുർണ്ണയും പി ടി ബി 15-ഉം തമ്മിലും കൃത്രിമ ബീജസങ്കലനം ചെയ്ത് ഉരുത്തിരിച്ചെടുത്ത ജനസ്സുകളാണ്. രോഹിണിയിൽ 12 ശതമാനം മാംസ്യമുണ്ട്. ഈ ജനസ്സിനെ പച്ചത്തുള്ളൻ ബാധിക്കാറില്ല. പൊടിവിതയ്ക്ക് ഏറ്റവും അനുയോജ്യമാണ് അശ്വതി, 'ത്വംഗ്രോ', 'ഗ്രാസ്സിസ്സുണ്ട്' എന്നീ വൈറസ്സുകൾ ബാധിക്കാത്ത ഇനമാണ് ത്രിവേണി. 1974-ൽ 'ജ്യോതി', 'ശബരി', 'ഭാരതി' എന്നീ 3 അത്യുത്പാദന ശേഷിയുള്ള ജനസ്സുകൾക്കൂടി ഈ കേന്ദ്രം ജന്മം നൽകി. ജ്യോതിക്കും ഭാരതിക്കും ബ്ലാസ്റ്റ് രോഗത്തിനെതിരെ പ്രതിരോധ ശക്തി

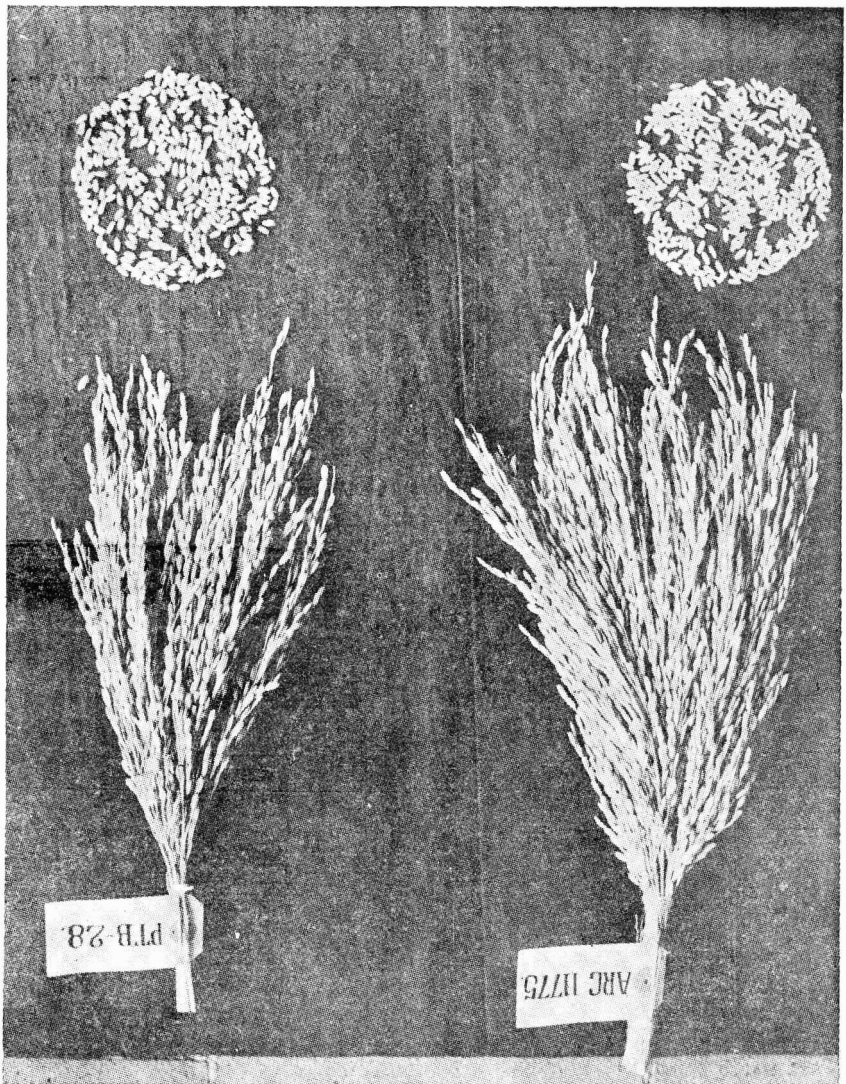

നെല്ലിനങ്ങളുടെ അരി

യുണ്ടു്. ബ്രൗൺഹോപ്പറിനു് ഈ വിത്തിനങ്ങൾ വേഗം വശഗമാകുകയുമില്ല. ചുവന്ന ഐ ആർ 8 എന്ന പേരിൽ ശബരി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു

കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. എല്ലാ പൂവുകളിലും കൃഷി ചെയ്യാൻ പറ്റിയ ഈ വിത്തിനങ്ങളെക്കുറി ചുള്ള കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

ജനുസ്സു്	പേരും	മുപ്പു് (ദിവസം)	അരി	അരിവീഴ് (%)
പി ടി ബി 35	അന്നപൂണ്ണ	95—100	ചുവപ്പു്	72.7
„ 36	രോഹിണി	85—100	വെള്ള	75.1
„ 37	അശ്വതി	115—125	„	72.7
„ 38	ത്രിവേണി	95—100	„	75.1
„ 39	ജ്യോതി	105—110	ചുവപ്പു്	72.9
„ 40	ശബരി	130—135	„	76.0
„ 41	ഭാരതി	120—125	„	72.6

പി ടി ബി 28

ഐ ആർ സി 11775

അത്യുത്പാദന ശേഷിയോടൊപ്പം കീടങ്ങളെയും രോഗങ്ങളെയും ചെറുക്കുവാനുള്ള കഴിവും വൈവിധ്യമാർന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ വളരുന്നതിനുള്ള അനുവർത്തനശേഷിയും ഉള്ള വിത്തിനങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിയിൽ അസുയാവഹമായ പുരോഗതി നേടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മോടൻ പറമ്പുകളിലെ കൃഷിക്കുയോജിച്ച ഉയരംകൂടിയ ഒരിനം നെല്ല് - ഏ ആർ സി 11775-അടുത്തകാലത്ത് വികസിപ്പിച്ചെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഏറ്റവും പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള മോടൻ നെല്പിനമായ പി ടി ബി 28 നേക്കാൾ ഉല്പാദനശേഷിയും വരൾച്ചയെ അതിജീവിക്കുവാനുള്ള കഴിവും ഈ വിത്തിനുണ്ട്.

ഓരോ പാടങ്ങളിൽ കൃഷിചെയ്യുവാൻ പററിയ ഒരു ജനസ്സിന് രൂപം കൊടുക്കുവാനും ഇവിടുത്തെ ഗവേഷകർക്കു സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'ഓർപ്പോണ്ടി' എന്ന നാടൻ വിത്തിൽ 'ഗ്രാമാ'രഗ്'മി ഏൽപ്പിച്ചു ഉത്പാദിപ്പിക്കാനും വഴി സൃഷ്ടിച്ചതാണ് ഈ വിത്തിനം. ഇത് കൈപ്പാട് - പൊക്കൊളി നിലങ്ങളിൽ പരീക്ഷണത്തിനു വിധേയമാക്കിവരുകയാണ്. ബ്രൗൺഹോപ്പർ ബാധ ഏൽക്കാത്ത ഏതാനും ഇനങ്ങളും കണ്ടെത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

വിളപരിപാലനം

വളങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച നിരവധി പരീക്ഷണങ്ങൾ ഈ ഗവേഷണ കേന്ദ്രത്തിൽ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്; നടത്തിവരുന്നതുണ്ട്. പച്ചിലവളം, കാലി വളം, കൂട്ടുവളം, മത്സ്യവളം, പിണ്ണാക്കുകൾ മുതലായ ജൈവവളങ്ങളും പാകുജനകം, ഭാവഹം, ക്ഷാരം എന്നീ മുഖ്യ പോഷകമൂലകങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന രാസവളങ്ങളും പ്രത്യേകമായും പല അളവുകളിൽ കലർത്തിയും പരീക്ഷിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. രാസവളങ്ങളും ജൈവവളങ്ങളും ഏകോപിച്ചുപയോഗിക്കുന്ന രീതിയാണ് ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നുമാത്രം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രയോജനപ്രദമായി കണ്ടിട്ടുള്ളത്.

നെല്ല്പുലാദനത്തെ ഏറ്റവും പ്രതിഫലമായി ബാധിക്കുന്ന ഘടകം പാകുജനകത്തിന്റെ അപര്യാപ്തതയാണെന്നാണ് പട്ടാമ്പിയിലെ അനുഭവം. നാടൻ ഇനങ്ങളും ഉത്പാദനശേഷി കൂടിയ ഇനങ്ങളും പാകുജനകത്തോടു വർദ്ധിച്ച പ്രതികരണം കാണിക്കുന്നുണ്ട്.

പാകുജനകം, ഭാവഹം, ക്ഷാരം, കാത്സ്യം ഇവ ഉപയോഗിക്കേണ്ട സമയത്തെക്കുറിച്ച് അസംഖ്യം പഠനങ്ങൾ നടത്തുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

പാകുജനകം, നട്ടുന്ന സമയത്ത് ഒറ്റത്തവണയായി ചേർക്കുന്നതിനേക്കാൾ മെച്ചം അത് രണ്ടോ മൂന്നോ തവണകളായി ചേർക്കുകയാണ്. അതായത്, മദ്ധ്യകാലമുപ്പുള്ള ഒരു ജനസ്സിന് പാകുജനകത്തിന്റെ പകുതിഭാഗം നട്ടുന്ന സമയത്തും ബാക്കി ഭാഗം നെൽച്ചെടിയിൽ കതിർക്കലരൂപംകൊള്ളുന്നതിന് ഒരാഴ്ച (കതിരിടുന്നതിന് 30 ദിവസം മുമ്പ്) മുമ്പും നല്കണം. ഹൃസ്വകാല ഇനങ്ങൾക്ക് പാകുജനകത്തിന്റെ മൂന്നിൽ രണ്ടു ഭാഗം നട്ടമ്പോഴും ബാക്കിഭാഗം നട്ട് 20 ദിവസം കഴിഞ്ഞുമാണ് നല്കേണ്ടത്. നെല്ല് പൊടിയിലോ ചേറിലോ വിതയ്ക്കുമ്പോൾ പാകുജനകത്തിന്റെ മൂന്നിൽ ഒരുഭാഗം അടിവളമായി ചേർത്താൽ മതി. ബാക്കിഭാഗം 2 തുല്യതവണകളായി ചെമ്പുപൊട്ടുന്ന ഘട്ടത്തിലും കതിർക്കലരൂപം കൊള്ളുന്നതിന് ഒരാഴ്ച മുമ്പും ചേർക്കണം. പറമ്പിൽ കൃഷിചെയ്യുന്ന നെല്പിന് പാകുജനകം അടിവളമായി നല്കിയാൽ ചെടികൾക്ക് കായികദശയിൽ ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന വരൾച്ചയെ അതിജീവിക്കുവാനുള്ള കഴിവും ലഭിക്കും.

യൂറിയാ ഇലകളിൽ തളിയ്ക്കുന്നതു് പ്രയോജനകരമാണെന്ന് അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സാധാരണ സ്പ്രെയർ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ 5% വീര്യത്തിലും പവർസ്പ്രെയർ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ 15% വീര്യത്തിലും യൂറിയാ തളിക്കണം. പവർസ്പ്രെയർകൊണ്ട് പരമാവധി 25% വരെ വീര്യത്തിൽ യൂറിയാ തളിക്കാം.

പാകുജനകരാസവളങ്ങളിൽ യൂറിയായും അമോണിയം സൾഫേറ്റുമാണ് ഏറ്റവും മെച്ചപ്പെട്ടവ. പ്രയോജനത്തിൽ ഇവതമ്മിൽ കാര്യമായ അന്തരമില്ല. ഗന്ധകം പൂശിയ യൂറിയായും ഷെല്ലാക്ക് പുരട്ടിയ യൂറിയായും സാധാരണ യൂറിയായേക്കാൾ മെച്ചമാണെന്ന് കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ രാസവളങ്ങൾ ഒറ്റത്തവണയായി, നട്ടമ്പോൾ ചേർത്താൽ, സാധാരണ യൂറിയാ പലതവണയായി നൽകുന്ന ഫലം കിട്ടും.

പാകുജനകവളങ്ങൾ മണ്ണിൽ 10 സെ. മീ. താഴ്ത്തി നിക്ഷേപിച്ചാൽ വളത്തിന്റെ പ്രയോജനക്ഷമത ഇരട്ടിയിലധികം വർദ്ധിക്കുന്നതാണ്. ഇപ്രകാരം ഹെക്ടറിന് 28 കി. ഗ്രാം പാകുജനകം നിക്ഷേപിച്ചപ്പോൾ, സാധാരണ രീതിയിൽ 80 കി. ഗ്രാം പാകുജനകം ചേർക്കുന്നതിന്റെ പ്രയോജനം സിദ്ധിച്ചു. രാസവളത്തിന്റെ അളവു ചുരുക്കുവാൻ സഹായകമാണ് ഈ രീതിയിലുള്ള പാകുജനക വളപ്രയോഗം.

ഭാവഹം അടിവളമായി ചേർക്കുന്നതാണ് ഏറ്റവും നല്ലത്. എന്നാൽ ചെമ്പു പൊടുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ചേർത്താലും അപാകതയില്ല. ഭാവഹരസവളങ്ങൾ എല്ലാം നെല്ലിന് ഒരുപോലെ ഫലപ്രദമത്രെ. എന്നാൽ താരതമ്യേന കൂടുതൽ മെച്ചമായത് നേർമ്മയായി പൊടിച്ച 'അരടാ ഫോസ്' ആണ്.

പൊട്ടാഷ് ഒറ്റത്തവണയായോ(നടുമ്പോൾ) രണ്ടു തവണകളായോ (നടുമ്പോഴും കതിർകല ത്രപംകൊള്ളുമ്പോഴും) നല്ലാവുന്നതാണ്.

മണ്ണിൽ ഇരുമ്പിന്റെ ആധിക്യം കൂടുതലുള്ളപ്പോഴാണ് കമ്മായപ്രയോഗംകൊണ്ടു് കാര്യമായ പ്രയോജനം അനുഭവപ്പെടുക. കമ്മായവസ്തുക്കൾ മേൽവളമായും ഉപയോഗിക്കാം. ഇരുമ്പിന്റെ ആധിക്യമൂലം നെല്ലോലകളിലുണ്ടാകുന്ന 'മഞ്ഞളിപ്പ്' തടയുവാൻ ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ മാർഗ്ഗം ഹെക്ടറിന് 1000 കി. ഗ്രാം എന്ന തോതിൽ നീറ്റുകക്കാ ചെമ്പുപൊടുന്ന ഘട്ടത്തിൽ മേലുരമായി നൽകുകയാണ്.

മഗ്നീഷ്യം, സരഫർ, ഇരുമ്പ്, ചെമ്പ്, മാംഗനീസ്, സിങ്ക്, ബോറോൺ, മോളിബ്ഡെനം, സിലിക്കോൺ ഇവ ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് വിളവിൽ കാര്യമായ വർദ്ധനവുണ്ടാകുന്നതായി പ്രാഥമിക പഠനങ്ങളിൽ അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഈ മൂലകങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് ശാസ്ത്രീയമായ പഠനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

ഇത:പർവ്വതം നടത്തിയിട്ടുള്ള വളം പരീക്ഷണങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിലാണ് ഉത്പാദനശേഷി കൂടിയതും അല്ലാത്തതുമായ ജനസ്സുകൾക്ക് പരമാനുകൂലമായ വളപ്രയോഗം നിർണ്ണയിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഓരോ ഗ്രൂപ്പിലും പെടുന്ന വിത്തിനങ്ങൾക്കു് ഉപയോഗിക്കേണ്ട പാകുജനകം, ഭാവഹം, ക്ഷാരം ഇവയുടെ തോതു് (കി. ഗ്രാം/ഹെക്ടർ) താഴെ കൊടുക്കുന്നു. ഹെക്ടറിന് 5000കി. ഗ്രാം ജൈവവളത്തിനുപുറമെയാണ് ഇതു്.

ഉത്പാദനശേഷിയുള്ള	
മദ്ധ്യകാലജനസ്സുകൾ	90: 45: 45
ഉത്പാദനശേഷിയുള്ള	
ഹ്രസ്വകാലജനസ്സുകൾ	70: 35: 35
നാടൻ ഇനങ്ങൾ	40: 20: 20

പരിചരണമുറകളെ സംബന്ധിച്ച അസംഖ്യം പഠനങ്ങൾ ഈ ഡിവിഷനിൽ നടത്തുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. നടുന സമയം വിളവിനെ കാര്യമായി ബാധിക്കുന്ന ഒരു ഘടകമാണു്. ഒന്നാം വിള (വിരിപ്പു) ജൂലൈ 15നുമുമ്പും രണ്ടാംവിള (മുണ്ട

കൻ) ഒക്ടോബർ 20നുമുമ്പും നടുമ്പോഴാണ് കനത്ത വിളവു ലഭിക്കുക. ഇപ്രകാരം കൃഷിയിറക്കിയാൽ കൃമികീടബാധകൾ കുറവായിരിക്കും.

വിതയും നട്ടിലും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം, ഞാറിന്റെ മൂപ്പം ഉത്പാദനവുമായുള്ള ബന്ധം, ചേറുത്തോറും പൊടിത്തോറും തമ്മിലുള്ള അന്തരം, തോറുനടുമ്പോൾ കൊടുക്കേണ്ട അകലം, നരിയിൽ വയ്ക്കാവുന്ന തോറുകളുടെ എണ്ണം ഇങ്ങനെ പല കാര്യങ്ങളും പഠനവിധേയമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്.

പഠിച്ചുനടീൽ വിതയേക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമാണെന്നാണ് അനുഭവപ്പെട്ടതു്. മുളപ്പിച്ചവിത്തു് ചേറിൽ നരിയിട്ടാൽ, പഠിച്ചുനടുമ്പോൾ ലഭിക്കുന്നത്ര വിളവുതരും എന്ന് കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. 'ഡപ്പോഗ' സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള തോറടി പരാജയമാണെന്ന് ഒരു പഠനം വെളിപ്പെടുത്തി. ചേറുത്തോറു് പൊടിത്തോറിനെ അപേക്ഷിച്ചു് താരതമ്യേന കൂടുതൽ മെച്ചമാണു്. തോറടിയിൽ വിതയ്ക്കുന്ന വിത്തിന്റെ തോതു് ഞാറിന്റെ ഉത്പാദനക്ഷമതയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. അതിനാൽ തോറടിയിൽ എത്രകുറച്ചു് വിത്തു് പാകുന്നവോ അത്രയും നല്ലതാണു്. പരമാവധി വിതയ്ക്കാവുന്നതു് സെൻറിന് (40 ച. മീറ്റർ) 2കി. ഗ്രാം വിത്താണു്.

തോറു 4.5സെ. മീറ്ററിൽ കൂടുതൽ താഴ്ത്തി നട്ടാൽ ചെമ്പുകൾക്കു് എണ്ണവും വിളവും കുറയും.

ഒരു നരിയിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ തോറുകൾ നടാം. ശ്രദ്ധയോടെ നടുക്കയാണെങ്കിൽ ഒരു നരിയിൽ ഒരലക് നട്ടാൽ മതിയാകും. നടാനുള്ള തോറിന്റെ അകലം നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു് വിത്തിന്റെ മൂപ്പു്, തോറിന്റെ പ്രായം, മണ്ണിന്റെ ഫലപുഷ്ടി, കൃഷികാലം ഈ ഘടകങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയിരിക്കണം. ഹ്രസ്വകാല ഇനങ്ങൾ 15 x 10 സെ. മീറ്റർ അകലത്തിൽ എല്ലാപുവിലും നടാം. മദ്ധ്യകാല ഇനങ്ങൾ വിരിപ്പിൽ 20 x 15 സെ. മീറ്റർ അകലത്തിലും മുണ്ടകൻ, പുഞ്ച പുവുകളിൽ 20 x 10 സെ. മീറ്റർ അകലത്തിലും നടുനതാണു് വിളവിനു് പരമാനുകൂലമായ നടീൽക്രമം. ഒന്നാം വിളക്കാലത്തു് മദ്ധ്യകാലമൂപ്പുള്ള ഇനങ്ങളുടെ തോറിനു് 35 ദിവസംവരെ മൂപ്പു് ആകാം. എന്നാൽ, രണ്ടാം വിള നടുമ്പോൾ തോറിന്റെ പ്രായം 28 ദിവസത്തിൽ അധികം ആകാൻപാടില്ല. ഹ്രസ്വകാല ഇനങ്ങളുടെ തോറിനു് 20 ദിവസം പ്രായമായാൽ നടണം.

പ്രായം കൂടിയ തോറുകൾ നടുണ്ടതായി വരുമ്പോൾ അവ ച. മീറ്ററിനു് 50 നരി എന്ന

കണക്കിന് ഒരു നരയിൽ 10 ഞാറുകൾ വീതം നട്ടുകയോ ഒരു നരയിൽ രണ്ട് അലകു വീതം 3 സെ. മീറ്റർ തഴ്ത്തി നട്ടുകയോ വേണം. രണ്ടാമത്തെ രീതിയാണ് ലാഭകരം. ഇതുവുമുപേർ ഞാറിന്റെ എണ്ണം കുറയ്ക്കാം. എന്നാൽ, മുപ്പുകൂടിയ ഞാറിന്റെ ഉത്പാദനക്ഷമത കൂട്ടുവാൻ ഏറ്റവും നല്ല മാർഗ്ഗം അതിന് ആവശ്യത്തിന് പാകു ജനകം ലഭ്യമാക്കുകയാണ്.

വിതച്ചു ആദ്യത്തെ 45 ദിവസത്തേയ്ക്ക് വയലിൽ കളകൾ വളരുന്നവർ അനുവദിക്കാതിരുന്നാൽ അതു കനത്ത വിളവിന് ഉപകരിയ്ക്കും. പിന്നീട് മുളയ്ക്കുന്നകളകൾ വിളവുചുരുക്കുവാൻ പര്യാപ്തമല്ല. വരിവരിയായി നട്ട പാടങ്ങളിൽ 'റോട്ടറിവീഡർ' ഉപയോഗിക്കുന്നത് ആദായകരമായ കളനിയന്ത്രണ മാർഗ്ഗമാണ്.

കളനാശിനികൾ ഉപയോഗിച്ചുള്ള കളനിയന്ത്രണം സുഗമവും ലാഭകരവുമാണെന്ന് അടുത്ത കാലത്തുനടത്തിയ പഠനങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കളകൾക്ക് 2 ഇലപ്പുരവത്തിൽ പ്രൊപ്പാനിലും (ഹെക്റ്ററിന് 1.5 കി. ഗ്രാം ഉത്തേജിത അംശം) കളകൾ മുളയ്ക്കുവാൻ തുടങ്ങും മുമ്പ് മാഷററ, ടോക്, ബന്തിയോകാർബ് (1.0 കി. ഗ്രാം ഉത്തേജിത അംശം) മുതലായവയും ഉപയോഗിച്ചു കളപറിക്കൽ ചെലവ് ചുരുക്കാം. മാഷററ, ടോക് തുടങ്ങിയവ (ഗുളികകൾ) വിത്തുവിതച്ചു 6-ാം ദിവസം ഉപയോഗിക്കണം. പുതിയപുതിയ കളനാശിനികളെക്കുറിച്ച് ഗവേഷണങ്ങൾ പുരോഗമിച്ചു വരികയാണ്.

പറമ്പിലും പള്ളിയാലിലും വിളമാറത്തെ സംബന്ധിച്ച പരീക്ഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി നിലക്കടല, കോറ (റാഗി), പരുത്തി, ചോളം, എള്ള്, സൂര്യകാന്തി, പയറുവട്ട്ങ്ങൾ മുതലായവ രണ്ടാം വിളയായി കൃഷിചെയ്യാമെന്ന് കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ജലസേചന സൗകര്യങ്ങൾ അല്ലെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ പള്ളിയാലുകളിൽ രണ്ടാം വിളയായി ഒരു ഹ്രസ്വകാല നെല്ലിനം തന്നെ കൃഷിചെയ്യുകയാണ് ലാഭകരം.

ഷഡ്പദവിജ്ഞാനം

നെല്ലിനെ ബാധിക്കുന്ന കീടങ്ങൾ, അവയുടെ തീക്ഷ്ണത, നിയന്ത്രണമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഈ സംഗതികളെപ്പറ്റി വിശദമായ പഠനങ്ങൾ നടത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഗാഢ ഈച്ചയുടെ ശല്യം ജൂൺ 15 മുതൽ ജൂലായ് 15 വരെയുള്ള കാലയളവിലാണ് ഏറ്റവും രൂക്ഷതരമായി അനുഭവപ്പെടു

ന്നതു്. ഒന്നാംവിള ജൂൺ 15നു മുമ്പ് പഠിച്ചു നടന്നതാണ്. ഡിസംബർ അവസാനവാരത്തിലോ ജനുവരി ആദ്യവാരത്തിലോ കതിരിടുന്നവയലുകളിലാണ് തണ്ടുതുറപ്പൻ പൂഴ് കൂടുതൽ നാശനഷ്ടങ്ങൾ വരുത്തുന്നത്.

നെല്ലിനെ ബാധിക്കുന്ന കീടങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുവാനുള്ള കരുതൽ നടപടികൾ കാലേകൂട്ടി നടക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം ഹെക്റ്ററിന് ശരാശരി 100 കിലോഗ്രാം നെല്ല് കൂടുതൽ ലഭിക്കുമെന്ന് കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ചെലവ് അല്പം കൂടുമെങ്കിലും ഗുളിക രൂപത്തിലുള്ള (തരികൾ) കീടനാശിനികളാണ് മഴക്കാലങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ഫലപ്രദം (വെള്ളം നിയന്ത്രിച്ചിട്ടുള്ളവർ സാധിക്കുന്ന പാടങ്ങളിൽ). ഈ ഇനത്തിൽപ്പെട്ട സിട്രോളേൻ, കാർബോഫ്യൂറൻ (ഫ്യൂറഡൻ), സെവിയഡോൾ, ലിൻഡേൻ, ഗാലക്രോൺ എന്നീ കീടനാശിനികൾ ഹെക്റ്ററിന് 1.0 കി. ഗ്രാം ഉത്തേജിത അംശം എന്ന തോതിൽ നട്ടശേഷം രണ്ടാഴ്ച ഇടവിട്ട് 3 തവണ വിതറിയാൽ തണ്ടുതുറപ്പൻ പൂഴ്വിന്റെ ശല്യം ഉണ്ടാവുകയില്ല. ഈ കീടത്തിനെതിരെ തളിക്കുവാൻ പറിയ കീടനാശിനികളാണ് നവാക്രോൺ, ഫെനിട്രോതയോൺ (ഫോളിത്തയോൺ) എന്നിവ. ഇവ ഹെക്റ്ററിന് 0.5 കി. ഗ്രാം ഉത്തേജിത അംശം എന്ന കണക്കിന് രണ്ടാഴ്ചയിലൊരിക്കൽ തളിക്കണം.

ചാഴിനിയന്ത്രണത്തിന് വളരെ ഫലപ്രദമായ കീടനാശിനികളാണ് സെവിൻ, മാലാത്തിടയാൺ, മെറാസിഡ്, ആന്തിയോ എന്നിവ (ഹെക്റ്ററിന് 0.5 കി. ഗ്രാം ഉത്തേജിത അംശം).

ഗുളിക രൂപത്തിലുള്ള തിമ്മററ് (ഫോറേറ്റ്), ഡയാസിനോൺ, എക്കാലക്സ് എന്നീ കീടനാശിനികൾ ഗാളിച്ചയെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ ഏറ്റവും പറിയവയാണ്. ഈ കീടനാശിനികൾ ഹെക്റ്ററിന് 1.5 കി. ഗ്രാം ഉത്തേജിത അംശം എന്ന തോതിൽ നട്ട് 15-30 ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം 2 തവണ വയലിൽ വിതരണം.

ബ്രൗൺഹോപ്പർ പ്രാണിയെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ ഫലപ്രദമായ പ്രതിവിധികൾ ഇവിടുത്തെ ഗവേഷണഫലങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ആവിഷ്കരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഫ്യൂറഡൻ 3 ജി എന്ന കീടനാശിനി (ഹെക്റ്ററിന് 0.5 കി. ഗ്രാം ഉത്തേജിത അംശം) ബ്രൗൺഹോപ്പറിനെതിരെ വളരെ ഫലപ്രദമാണ്.

ഗാലക്രോൺ (ഹെക്റ്ററിന് 1.0 കി. ഗ്രാം ഉത്തേജിത അംശം), ഫ്യൂറഡൻ (0.5 കി.

ഗ്രാം. ഉ. അ.), സിട്രോളാൻ (1.0 കി. ഗ്രാം. ഉ. അ.) എന്നീ ഗുളികരൂപത്തിലുള്ള കീടനാശിനികളും എക്കലക്സ്, നവാൻ, സെവിൻ, ഫോസ്ഫെൽ (0.25 കി. ഗ്രാം. ഉ. അ.) എന്നീ ദ്രാവകരൂപത്തിലുള്ള കീടനാശിനികളും ഓലച്ചുട്ടിപ്പഴുവിനെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ പയ്യോപ്പമാണ്. ഈ പൂഴുവിനെതിരെ പ്രതിരോധശക്തിയുള്ള ജനുസ്സുകൾ കണ്ടെത്തുവാനുള്ള പരീക്ഷണങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നടന്നുവരികയാണ്.

കീടനാശിനി കലർത്തിയ ലായനിയിൽ ഞാറിന്റെ വേരുകൾ 24 മണിക്കൂർനേരം മുക്കി വച്ചശേഷം നട്ടാൽ നെൽച്ചെടിയുടെ കായികദശയിൽ കാര്യമായ കീടബാധയുണ്ടാകുകയില്ല. ഇതിന് ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ കീടനാശിനികൾ ഫൺഡൽ, ഡസ്ബാൻ, ദസാനിറം എന്നിവയാണ്. ഇവയുടെ 0.02 ശതമാനം വീര്യത്തിലുള്ള ലായനിയിൽ വേണം ഞാറിന്റെ വേരുകൾ മുക്കുവാൻ.

ബ്രൗൺഹോപ്പർ പ്രാണിയെ ചെറുക്കുന്ന നെല്ലിനങ്ങളുടെ സൃഷ്ടി ഈ പ്രാണിയിൽ 'ബയോടെപ്പ്'കളുണ്ടാകുവാൻ ഇടയാക്കുമെന്ന് ഇവിടത്തെ പഠനങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തി. ബയോടെപ്പുകളുടെ ഉത്ഭവം ഫിലിപ്പൈൻസിൽ പുതിയ പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിൽ ഇത്തരം ബയോടെപ്പുകൾ ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നാണ് ഇതുവരെയുള്ള പഠനങ്ങളിലെ നിഗമനം.

നെല്ലിനെ ബാധിക്കുന്ന രണ്ടിനം കീടങ്ങളെ ഭാരതത്തിലാദ്യമായി ഈ ഗവേഷണകേന്ദ്രത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കുകയുണ്ടായി. "ഹൈഡ്രിലിയാ ഫിലിപ്പിനാ" എന്ന ശാസ്ത്രനാമമുള്ള "വേരമാഗട്ടം" "ഹാപ്പോത്രിപ്സ ഗാങ്ഗ്രിബോറി" എന്ന ത്രിപ്സമാണ് അവ. വേരമാഗട്ടം എല്ലാ പൂവിലും നെൽച്ചെടികളുടെ കൂമ്പുകൾക്ക് ഗണ്യമായ നാശം വരുത്തുന്നു. മുണ്ടകൻ വിളകാലത്തു കതിർക്കലകൾക്ക് നാശം വരുത്തുന്ന കീടമാണ് ത്രിപ്സ. ഈ കീടങ്ങളെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ പഠനങ്ങൾ നടന്നുവരുന്നു. അതുപോലെ ബ്രൗൺഹോപ്പർ പ്രാണിക്കെതിരെ പ്രതിരോധ ശക്തിയുള്ള നെല്ലിനങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുവാനുള്ള ഗവേഷണങ്ങളും ഷഡ്പദ വിജ്ഞാന വിഭാഗത്തിൽ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

രോഗവിജ്ഞാനം

നെല്ലിന് വളരെയധികം നാശനഷ്ടങ്ങൾ വരുത്തുന്ന 'ബ്ലാസ്റ്റ്' എന്ന രോഗത്തെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ പറ്റിയ കമിൾ നാശിനികൾ പരീക്ഷണങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ തെരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഹിനോസാൻ (ഹെക്ടറിന് 500 മി. ലി.) സൈറം (ഹെക്ടറിന് 2000 ഗ്രാം) ഡൈത്തേൻ (ഹെക്ടറിന് 2000 ഗ്രാം), ബ്ലോ-എസ് (ഹെക്ടറിന് 1000 മി. ലി.), ആറിയോ ഫൺജിൻ സോൾ (50 ഗ്രാം), തൈറം (ഹെക്ടറിന് 2000 ഗ്രാം), ബാവിസ്സിൻ (500 ഗ്രാം) ഇവയെല്ലാം ഈ രോഗത്തെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ പയ്യോപ്പമായ കമിൾ നാശിനികളാണ്. ഹിനോസാൻ 'ഷീത്ത് ബ്ലൈറ്റ്' രോഗത്തിനെതിരെയും ഫലപ്രദമത്രെ. സൈറം, ഡൈത്തേൻ ഇന്ധഡ് 78 ഇവ 'പുളളിക്കത്തു' രോഗത്തെ തടയുവാനും നിയന്ത്രിക്കുവാനും ശേഷിയുള്ള കമിൾ നാശിനികളാണ്.

കമിൾ നാശിനി പുറുട്ടിയ നെൽവിത്തുകൾ ഒരു വർഷം വരെ ജീവനക്ഷമത നഷ്ടപ്പെടാതെ സൂക്ഷിക്കാം എന്ന് കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈർപ്പമില്ലാത്ത സ്ഥലത്തു മരുന്ന പുറുട്ടിയ വിത്തു പോളിത്തീൻ സഞ്ചികളിലോ ചാക്കുകളിലോ സൂക്ഷിക്കണം.

ബ്ലാസ്റ്റ്, ഷീത്ത് ബ്ലൈറ്റ്, ബ്ലൈറ്റ് എന്നീ രോഗങ്ങൾക്ക് വേഗം വിധേയമാകാത്ത ഉത്പാദനശേഷി കൂടിയ ഒരിനം നെല്ല് ഉരുത്തിരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഐ ഈ റി 2931 എന്ന ഈ പ്രസപകാല നെല്ലിന് 'ജയ്'യുള്ളതു ഉത്പാദനശേഷിയുണ്ട്.

നെല്ലോലകളുടെ തൂമ്പുകളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു പുതിയ കമിൾ രോഗത്തെ ഭാരതത്തിലാദ്യമായി ഈ ഗവേഷണശാലയിൽ കണ്ടുപിടിക്കുകയുണ്ടായി. "റിക്കോസ്റ്റോറിയം ഒരൈസേ" എന്നാണ് ഈ രോഗം പരത്തുന്ന 'കമിളി'ന്റെ ശാസ്ത്രീയ നാമം.

വിത്തു പരിശോധന ശാല

കൃഷി വകുപ്പിന്റെ വിത്തുത്പാദന കേന്ദ്രങ്ങളിലും കർഷകരുടെ വയലുകളിലും ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്ന വിവിധ ഇനം വിത്തുകൾ പരിശോധിച്ചു അവയുടെ ഗുണനിലവാരം കാണിക്കുന്ന സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ കൊടുക്കുകയാണ് വിത്തു പരിശോധനശാലയുടെ പ്രധാന ഉദ്ദേശം. കൂടാതെ, വിത്തുകളെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഗവേഷണങ്ങളും ഇവിടെ നടത്തിവരുന്നു.

അടുത്തകാലത്തു നടത്തിയ ഒരു പഠനത്തിൽ മൂപ്പുകൂടിയ വിത്തിനങ്ങൾ മൂപ്പുകുറഞ്ഞവയെ അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതൽ നാൾ ജീവനക്ഷമത നഷ്ടപ്പെടാതെ സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കാമെന്നു കണ്ടു. ഹ്രസ്വകാല ഇനങ്ങളുടെ ജീവനക്ഷമത 6 മാസക്കാലം കഴിഞ്ഞാൽ അതിവേഗത്തിൽ നഷ്ടപ്പെടും. മൂപ്പുകുറഞ്ഞ നെല്ലിനങ്ങളിൽ ത്രിവേണിക്കാണ് ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ ജീവനകാലം. ആഗസ്റ്റ്, സെപ്റ്റംബർ മാസങ്ങളിൽ കൊയ്തസംഭരിക്കുന്ന വിത്തിനങ്ങളുടെ ആകെ ജീവനകാലം ഡിസംബർ, ജനുവരി മാസങ്ങളിൽ സംഭരിക്കുന്ന വിത്തിനങ്ങളേക്കാൾ കൂടുതലാണ്.

പോളിത്തീൻ ചാക്കുകളിൽ സൂക്ഷിച്ചാൽ വിത്തിന്റെ അങ്കുരണശേഷി ദീർഘകാലം നിലനിൽക്കുമെന്നും ഇവിടെ നടത്തിയ ഗവേഷണത്തിൽ അനുഭവപ്പെട്ടു.

പയറുവർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഗവേഷണം

പയർ വിളകളെ സമുദ്ധരിക്കുവാനും അവയിൽ നൂതന ഇനങ്ങൾ ഉത്പാദിപ്പിക്കുവാനുമുള്ള ഗവേഷണങ്ങൾ 1963-ൽ ഈ കേന്ദ്രത്തിൽ ആരംഭിച്ചു. എന്നാൽ ഗവേഷണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വിപുലമായ തോതിൽ തുടങ്ങിയത് 1976 മുതൽക്കാണ്. ഇത്രയും കാലം നടത്തിയ പരീക്ഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി തൃശൂർ ജില്ലയുടെ പശ്ചിമ ഭാഗങ്ങളിൽ പ്രചാരത്തിലുള്ള ഒരു വമ്പയർ ഇനം ശുദ്ധനിര നിർദ്ധാരണം വഴി ഉരുത്തിരിച്ചെടുത്തിട്ടുണ്ട്. പി ടി ബി 1 എന്ന പേരിൽ ഈ ജനുസ്സ് വിതരണം ചെയ്തുവരുന്നു.

ചെറുപയർ, ഉഴുന്ന്, തുവര, മുതിര ഇവയുടെ അസംഖ്യം ഇനങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് താരതമ്യപഠനങ്ങൾ നടത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ഈ പഠനങ്ങളിൽ ടി 9, എസ്സ് 1, സി ഓ 2 എന്നീ ഉഴുന്നിന

പിടിബി 1

ങ്ങളും ഫിലിപ്പൈൻസ്, മാദിര, എസ്സ് 8, പൂസാ ബൈസാവി എന്നീ ചെറുപയർ ഇനങ്ങളും നമ്മുടെ മണ്ണിനം കാലാവസ്ഥയ്ക്കും അനുയോജ്യമായവയാണെന്ന് അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

സോയാബീൻ കൃഷിക്ക് കേരളത്തിൽ വമ്പിച്ച സാധ്യതകളുണ്ടെന്നാണ് ഇവിടെ നടത്തിയ പ്രാഥമിക പഠനങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ബ്രാഗ്, ഇഷി ഇഷി, ആകർ എന്നീ ഇനങ്ങൾ കേരളത്തിന്റെ കാലാവസ്ഥക്ക് യോജിച്ചവയാണ്.

പയറുവറ്റങ്ങൾ കൃഷിയിറക്കുവാൻ പരമാനുകൂലമായ കാലങ്ങൾ, വളപ്രയോഗമുറകൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ചും പഠനങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പയറും ഉഴുനും ഭൂമി മാസത്തിലും മുതിര സെപ്റ്റംബർ മാസത്തിലും കൃഷിയിറക്കണം.

വളംപരീക്ഷണങ്ങളിൽ പയറും, ഉഴുനും, സോയാബീൻ എന്നിവയ്ക്ക് ഹെക്ടറിന് 20 കി. ഗ്രാം വീതം പാകുജനകവും 30 കി. ഗ്രാം വീതം ഭാവഹവും 10 കി. ഗ്രാം വീതം പൊട്ടാഷും നൽകേണ്ടതാണെന്ന് തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പയറിനും ഉഴുനിക്കും ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാവഹവളത്തിൽ പകുതി ഭാഗംമാത്രം അടിച്ചവുമായി നൽകിയാൽ മതി. ബാക്കി ഭാഗം മേൽ വളമായി ഇലകളിൽ തളിക്കുകയാണ് കൂടുതൽ പ്രയോജനകരം. ഓരോ പയർവറ്റത്തിലും പെട്ടെന്ന് ബാക്ടീരിയൽ കൾച്ചറുകൾ (റൈസോബിയ) വിത്തുകളിൽ പുരട്ടി വിതയ്ക്കുമ്പോൾ മണ്ണിൽ നിന്ന് ഭാവഹം കൂടുതൽ അളവിൽ ആഗിരണം ചെയ്യുന്നതായി കണ്ടിട്ടുണ്ട്. വലിച്ച വിളവിന് ഇത് ലാഭകരമായ ഒരു മാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്.

നമ്മുടെ മണ്ണിനം കാലാവസ്ഥയ്ക്കും യോജിച്ച അത്യുല്പാദനശേഷി ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സങ്കരപ്പയറിനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുവാനുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ആശാവഹമായ പുരോഗതി കൈവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പരുത്തിക്കൃഷി

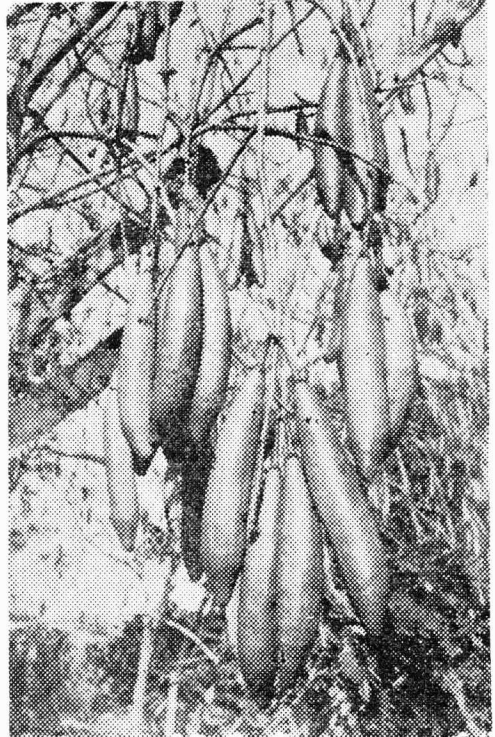
മോടൻ പറമ്പുകളിൽ ഒരു രണ്ടാം വിളയായി പരുത്തി കൃഷി ചെയ്യാമെന്ന് പ്രാഥമിക പഠനങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. “ഭോഗസിപ്പിയം ഹെർസ്ട്രം” ഇനങ്ങളായ സി പി 15/2-ം റീബാ ബി/50-ം നമ്മുടെ കാലാവസ്ഥയ്ക്കും യോജിച്ച അത്യുല്പാദന ശേഷിയുള്ള ഇനങ്ങളാ

ണ്. അനേകം പുതിയ ജനസ്യകൾ താരതമ്യപഠനം നടത്തിയിട്ടാണ് ഇവ രണ്ടും തിരഞ്ഞെടുത്തത്.

സീബ

അത്യുല്പാദന ശേഷിയുള്ള ഒരിനം പഞ്ഞി മരമാണ് ‘സീബ’. പൂർവ്വ ഏഷ്യൻ ഇനമായ ‘സീബ’ ആദ്യമായി പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടത് 1951ലാണ്.

നാടൻ പഞ്ഞിമരത്തേക്കാൾ വേഗത്തിൽ സീബകായ്ക്കും പഞ്ഞിക്കായുടെ ശരാശരി നീളം 30 സെ. മീറ്ററാണ്. കായ്കൾ ഖരത്തിൽ വച്ചുതന്നെ പൊട്ടി പഞ്ഞി പുറത്തു പോകുക

സീബ

യില്ല. ശുദ്ധമായ പഞ്ഞി കടഞ്ഞെടുക്കുവാൻ സമയം കറച്ചുതരി. മരം അധികം ഉയരത്തിൽ വളരുകയുമില്ല.

പറമ്പുകളിൽ സീബ കൃഷിചെയ്യുന്നത് വളരെലാഭകരമാണെന്നാണ് പട്ടാമ്പി നെല്ലുഗവേഷണകേന്ദ്രത്തിൽ നടത്തിയ പഠനങ്ങളുടെ ഫലം.

വിത്തുവിതരണം

കേരളത്തിലെ വിത്തുല്പാദന കേന്ദ്രങ്ങളിലേക്കു വാർഷികമായ ന്യൂക്ലിയസ് വിത്തുകൾ ഉല്പാദിപ്പിച്ചു വിതരണം ചെയ്യേണ്ടതു് ഈ കേന്ദ്രത്തിന്റെ ചുമതലയാണ്. വിത്തുല്പാദന കേന്ദ്രങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല, കൃഷിക്കാർക്കും ഇവിടെ നിന്നു് വിത്തിനങ്ങൾ കൊടുത്തു വരുന്നു. കഴിഞ്ഞ 15 വർഷങ്ങളിലെ നെല്ലുല്പാദനത്തിന്റെ കണക്കു് താഴെ കൊടുക്കുന്നു. വിത്തുതപാദനത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ള ആശാവഹമായ പുരോഗതി ഈ കണക്കുകളിൽ പ്രകടമാണ്.

വർഷം	ഉത്പാദനം (ടൺ)
1962-63	81.92
1963-64	87.90
1964-65	92.88
1965-66	98.83
1966-67	81.20
1967-68	117.47
1968-69	125.19
1969-70	145.63
1970-71	132.12
1971-72	156.97
1972-73	159.19
1973-74	147.91
1974-75	152.31
1975-76	164.50
1976-77	135.04

വിജ്ഞാനവ്യാപനം

ആണ്ടുതോറും കൃഷിമേള നടത്തുക, കാഷ്ടിക പ്രദർശനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുക, ലഘുലേഖകളും പത്രക്കുറിപ്പുകളും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുക, നെൽ കൃഷിയുടെ വിവിധ സാങ്കേതിക വശങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള കത്തുകൾക്കു് മറുപടി കൊടുക്കുക, മുതലായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടിയും ഈ ഗവേഷണ കേന്ദ്രം കർഷകരുമായി അടുത്ത ബന്ധം പുലർത്തി വരുന്നുണ്ടു്. ഇതിനകം നൂററിഅമ്പതോളം ശാസ്ത്രീയ ഗവേഷണ പ്രബന്ധങ്ങൾ ഈ കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നു് പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. കീടനിരീക്ഷണ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ കൃഷിവകുപ്പുമായി ഇവിടുത്തെ ഗവേഷകർ സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു വരികയാണ്. സാധാരണ കൃഷിക്കാർ, കൃഷിയിൽ അഭിരുചിയുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾ, യുവകർഷകർ ഇവർക്കുവാഗ്മ്യമായ പരിശീലന ക്ലാസ്സുകൾ ഇവിടെ നടത്തി വരുന്നു. ബ്ലോക്കു് തലങ്ങളിലും ജില്ലാതലങ്ങളിലും നടക്കുന്ന ചർച്ചാക്ലാസ്സുകളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതും കർഷകരുടെ വയലേലകൾ സന്ദർശിച്ചു് പ്രശ്നങ്ങൾക്കു് പരിഹാരം നിദ്ദേശിക്കുന്നതും ഇവിടുത്തെ ഗവേഷകർ അവരുടെ ജോലിയുടെ ഒരു ഭാഗമായി സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

ബിരുദാനന്തര പഠനത്തിനുള്ള ഒരു കേന്ദ്രം കൂടിയാണ് ഈ ഗവേഷണ സ്ഥാപനം.

